

Angelika

Andersson/Trygger

Eb *Ab* *Bb* *Eb*

Jag hör-de ba-sun-en ro - pa, jag hör-de or-kan-ens sus, och jag

Ab *Bb* *Eb* *Bb* *Eb*

gjor-da-de mi-na län-der och steg upp ur gra-vens grus, i glän-sen av so-len

Bb *Eb* *Bb* *Ab*

sväll-de mitt bröst, min arm vart stark och fin, och ös-ter-lan-dets

Eb *Bb* *Eb* *Cm*

ljuv-li-ga vind göt i mi-na å-dror vin. Från val-ven ös - te de

Bb *Ab* *Bb* *Ab* *Bb*

var-ma regn, mi-na tra - sor skölj-de de, och ny-a ö - gon öpp-na-de jag att

Eb *Bb* *Ab* *Bb*

do-me-dags-glan-sen se. Och med mig var min An - ge - li - ka, som jag

Eb *Bb* *Ab* *Eb* *Bb*

äl - skat och äl - skat så, men som på grund av ring-a stånd jag ej var värd att

Eb

få.